

Vai ir piemēroti un nepieciešams, no vienas puses, apgrūtināt personas, kas brīvprātīgi pensionējas, sasniedzot 60, proti, 63 gadu vecumu, ar ilgstoši samazinātu pensijas apmēru un, no otras puses, izslēgt turpmākas nodarbinātības iespēju pēc 65 gadu vecuma sasniegšanas, ja dienesta vadītājam izņēmuma kārtā nav īpašas intereses saistībā ar [ierēdņa] turpmāko nodarbināšanu?

Vai [pensionēšanās] vecuma robežas noteikumi *Hessische Beamtengesetz* 50. panta 1. punktā nav piemēroti un nav nepieciešami tādēļ, ka tie rada izdevīgākas normas attiecībā uz vecāka gadagājuma nepilnu darba laiku strādājošiem ierēdņiem, no vienas puses, un pagaidu ierēdņiem, no otras puses?

Kāda nozīme ir atšķirīgo dienesta, darba un sociālās apdrošināšanas tiesību normu saskaņotībai, kuru mērķis, no vienas puses, ir pakāpeniski palielināt [pensionēšanās] vecumu, sākot ar kuru pensiju vai izdienas pensiju var saņemt pilnā apmērā, un, no otras puses, aizliegt atlaist darbinieku, kurš sasniedzis parasto pensionēšanās vecumu, kā arī, ierēdņim sasniedzot tieši šo vecumu, paredzēt darba attiecību izbeigšanu piespiedu kārtā?

Vai attiecībā uz saskaņotību nozīme ir tam, ka pakāpeniska [pensionēšanās] vecuma robežas palielināšana sociālās apdrošināšanas jomā un valsts, kā arī dažu federālo zemju civildienesta normās prioritāri kalpo nodarbināto interesēm, cik vēlu vien iespējams pakļaut sevi stingrākiem nosacījumiem par vecuma pensijas vai izdienas pensijas saņemšanu pilnā apmērā? Vai šie jautājumi ir nebūtiski tādēļ, ka ierēdņiem *Hessische Beamtengesetz* piemērošanas jomā vēl nav paredzēta [pensionēšanās] vecuma robežas palielināšana, lai gan šī [pensionēšanās] vecuma robežas palielināšana drīzumā būs spēkā attiecībā uz nodarbinātajiem, kuri šobrīd atrodas darba attiecībās?

(¹) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 7. aprīlī iesniedza High Court of Ireland — Phonographic Performance (Ireland) Ltd/Irija un Attorney General

(Lieta C-162/10)

(2010/C 161/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Phonographic Performance (Ireland) Ltd

Atbildētāji: Irija un Attorney General

Prejudiciālie jautājumi

- i) Vai viesnīcas uzturētājs, kas nodrošina viesu istabās televizorus un/vai radio ar signālu pārraidi, ir "lietotājs", kas "publisko" fonogrammu, kas var tikt atskaņota pārraidē, atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Kodificētās direktīvas 2006/115/EK (¹) 8. panta 2. punkta noteikumiem?
- ii) Ja uz (i) jautājumu atbilde ir apstiprinoša, vai Direktīvas 2006/115/EK 8. panta 2. punktā dalībvalstīm ir paredzēts pienākums nodrošināt, ka viesnīcas uzturētājs maksā par fonogrammas atskaņošanu taisnīgu atlīdzību papildus atlīdzībai, ko maksā raidorganizācija par fonogrammas atskaņošanu?
- iii) Ja uz (i) jautājumu atbilde ir apstiprinoša, vai atbilstoši Direktīvas 2006/115/EK 10. pantam dalībvalstis var piemērot izņēmumu attiecībā uz viesnīcu uzturētāju pienākumu maksāt "vienreizēju taisnīgu atlīdzību", pamatojoties uz to, ka tā ir uzskatāma par "personisku lietošanu" 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?
- iv) Vai viesnīcas uzturētājam, kas nodrošina viesnīcas istabās aparatūru (ne televīzijas vai radio) un fonogrammas fizisku vai digitālu ierakstu formātā, kas var tikt atskaņotas vai noklausītas, izmantojot šo aparatūru, ir piemērojams "lietotāja", kas veic "publiskošanu", statuss atbilstoši Direktīvas 2006/115/EK 8. panta 2. punktam?
- v) Ja uz (iv) jautājumu atbilde ir apstiprinoša, vai atbilstoši Direktīvas 2006/115/EK 10. pantam atļauj dalībvalstis var attiecināt uz viesnīcu uzturētājiem izņēmumu no pienākuma maksāt "vienreizēju taisnīgu atlīdzību", pamatojoties uz "personisku lietošanu" atbilstoši Direktīvas 2006/115/EK 10. panta 1. punkta a) apakšpunktam?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/115/EK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (kodificēta versija) (OV L 376, 28. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 2. aprīlī iesniedza Tribunale di Isernia (Itālija) — kriminālprocess pret Aldo Patriciello

(Lieta C-163/10)

(2010/C 161/37)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Isernia

Lietas dalībnieki pamata procesā*Aldo Patriciello***Prejudiciālais jautājums**

Vai apsūdzībā aprakstītie tāda noziedzīgā nodarījuma apstākļi, kuru eventuāli ir izdarījis *Aldo Patriciello* — Eiropas Parlamenta loceklis, kuram par labu Eiropas Parlaments 2009. gada 5. maijā pieņēma lēmumu, ar kuru atbalstīta imunitātes aizsardzība, — un kurš ir kvalificēts kā neslavas celšana saskaņā ar Kriminālkodeksa 368. pantu, ir uzskatāmi par viedokli, kas pausts, pildot parlamentāros pienākumus Protokola 9. panta izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 2. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) — Emanuele Ferazzoli/Ministero dell'Interno

(Lieta C-164/10)

(2010/C 161/38)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā Prasītājs: *Emanuele Ferazzoli*Atbildētājs: *Ministero dell'Interno***Prejudiciālie jautājumi**

Vai valsts tiesiskais regulējums (kas tika ieviests ar *Bersani* 2006. gada 4. jūlija dekrētu, ko pārveidoja par 2006. gada 4. augusta Likumu Nr. 223) ir saderīgs ar EKL 43. un 49. pantu, proti, tāds "valsts tiesiskais regulējums [...], ar kuru:

a) vispārēji cenšas aizsargāt tos koncesionārus, kuriem koncesijas tika piešķirtas iepriekš, pamatojoties uz tādu procedūru, ar kuru atsevišķi saimnieciskās darbības veicēji tika prettiesiski izslēgti no šīs procedūras;

b) faktiski tiek aizsargāti jau iegūto tiesību turētāji (piemēram, aizliegums jauniem koncesionāriem novietot savus kioskus noteiktā attālumā no jau esošajiem kioskiem);

c) ir paredzēts, ka koncesijas tiek zaudētas, ja koncesionārs tiešā vai netiešā veidā ir rīkojis pārobežu azartspēles, kas ir pielīdzināmas tām, kuras ir paredzētas koncesijā?"

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 2. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) — Cosima Barberio/Ministero dell'Interno

(Lieta C-165/10)

(2010/C 161/39)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā Prasītājs: *Cosima Barberio*Atbildētājs: *Ministero dell'Interno***Prejudiciālie jautājumi**

Vai valsts tiesiskais regulējums (kas tika ieviests ar *Bersani* 2006. gada 4. jūlija dekrētu, ko pārveidoja par 2006. gada 4. augusta Likumu Nr. 223) ir saderīgs ar EKL 43. un 49. pantu, proti, tāds "valsts tiesiskais regulējums [...], ar kuru:

a) vispārēji cenšas aizsargāt tos koncesionārus, kuriem koncesijas tika piešķirtas iepriekš, pamatojoties uz tādu procedūru, ar kuru atsevišķi saimnieciskās darbības veicēji tika prettiesiski izslēgti no šīs procedūras;

b) faktiski tiek aizsargāti jau iegūto tiesību turētāji (piemēram, aizliegums jauniem koncesionāriem novietot savus kioskus noteiktā attālumā no jau esošajiem kioskiem);

c) ir paredzēts, ka koncesijas tiek zaudētas, ja koncesionārs tiešā vai netiešā veidā ir rīkojis pārobežu azartspēles, kas ir pielīdzināmas tām, kuras ir paredzētas koncesijā?"